

บทที่ 1

ขอบเขตการดำเนินงาน

โครงการศึกษาผลกระทบและเฝ้าระวังจากของเสียภาคเกษตรกรรมที่มีผลต่อแหล่งน้ำบาดาล และแนวทางการแก้ไข ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง

1.1 หลักการและเหตุผล

ลุ่มน้ำบางปะกงเป็นลุ่มน้ำที่สำคัญของภาคตะวันออก พื้นที่กว่าร้อยละ 60 เป็นพื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ประมาณร้อยละ 15 เป็นพื้นที่ป่าไม้ ที่เหลือเป็นพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ แหล่งชุมชน และอื่นๆ การทำเกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์น้ำ และปศุสัตว์ ได้ก่อให้เกิดปัญหามลภาวะขึ้น โดยเฉพาะผลกระทบต่อทรัพยากรน้ำทั้งน้ำบาดาลและน้ำผิวดิน โดยน้ำทั้งส่วนใหญ่จะเป็นน้ำเค็มและมีของเสียอันเกิดจากกิจกรรมเหล่านี้เจือปนอยู่ ดังนั้น เพื่อเป็นการติดตามเฝ้าระวังและหาแนวทางต่างๆ สำหรับการป้องกันไม่ไห้แหล่งน้ำถูกปนเปื้อนจากของเสียต่างๆ จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาผลกระทบจากของเสียภาคเกษตรกรรมที่มีต่อแหล่งน้ำบาดาลและการป้องกันแก้ไข เพื่อศึกษาขอบเขตของพื้นที่ที่เกิดผลกระทบ แนวโน้มการขยายตัว การแพร่กระจายของสารที่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนในชั้นน้ำบาดาล

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อหาสารปนเปื้อนในชั้นน้ำบาดาล

1.3 เป้าหมาย

- 1) สถานการณ์การปนเปื้อนจากของเสียภาคเกษตรกรรมที่มีต่อน้ำบาดาล และน้ำผิวดิน บริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง ปี พ.ศ. 2550
- 2) เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการลดผลกระทบจากการปนเปื้อนของของเสียภาคเกษตรกรรมในน้ำบาดาล และน้ำผิวดิน บริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง

1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

สถานการณ์คุณภาพน้ำบาดาลและน้ำผิวดินบริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง ประจำปี 2550 รวมทั้งมาตรการแก้ไขปัญหา และแนวทางการจัดการลดผลกระทบจากการปนเปื้อนของของเสียภาคเกษตรกรรมในน้ำบาดาลและน้ำผิวดิน ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง

